

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 12 ΙΟΥΝΙΟΥ 2019
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΦΥΣΙΚΗ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΔΕΚΑ (10)

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΠΛΗΡΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α

A1. β

A2. γ

A3. α

A4. γ

A5. α) Λάθος β) Σωστό γ) Λάθος δ) Σωστό ε) Σωστό

ΘΕΜΑ Β

B1.

Σωστή απάντηση η ii.

Ο παρατηρητής A, αντιλαμβάνεται από την πηγή πριν την κρούση της συχνότητα f_1

$$f_1 = \frac{u_H}{u_H + \frac{u_H}{20}} f_s$$

Εφαρμόζουμε ΑΔΟ για την κρούση των Σ_1, Σ_2

ΑΔΟ: (θετική φορά προς τα δεξιά)

$$\vec{p}_{αρχ} = \vec{p}_{τελ} \Rightarrow mu = 2mu_k \Rightarrow u_k = \frac{u}{2} = \frac{u_H}{40}$$

Ο παρατηρητής A, αντιλαμβάνεται από την πηγή μετά την κρούση της συχνότητα f_2

$$f_2 = \frac{u_H}{u_H + \frac{u_H}{40}} f_s$$

Διαιρώντας κατά μέλη:

$$\frac{f_1}{f_2} = \frac{u_H + \frac{u_H}{40}}{u_H + \frac{u_H}{20}} = \frac{41 \cdot u_H}{21 \cdot u_H} = \frac{41}{21}$$

B2.

Σωστή απάντηση η i.

Από εξίσωση συνέχειας στα σημεία 1 και 2:

$$\Pi_{\Delta} = \Pi_{\Gamma} \Rightarrow u_{\Delta} A_1 = u_{\Gamma} A_2 \Rightarrow u_{\Delta} 2A_2 = u_{\Gamma} A_2 \Rightarrow 2u_{\Delta} = u_{\Gamma}$$

Εφαρμόζουμε εξίσωση Bernoulli κατά μήκος οριζόντιος ροϊκής γραμμής από το Α στο Δ:

$$p_{\Delta} + \frac{1}{2} \rho u_{\Delta}^2 = p_{\alpha\tau\mu} + \frac{1}{2} \rho u_{\Gamma}^2 \Rightarrow$$

$$p_{\Delta} + \frac{1}{2} \rho u_{\Delta}^2 = p_{\alpha\tau\mu} + \frac{1}{2} \rho 4u_{\Delta}^2 \Rightarrow$$

$$p_{\Delta} = p_{\alpha\tau\mu} + \frac{1}{2} \rho 3u_{\Delta}^2 \quad (\text{σχέση 1})$$

Όμως στο σημείο Δ και στον κατακόρυφο σωλήνα λόγω ισορροπίας:

$$p_{\Delta} = p_{\alpha\tau\mu} + \rho gh \stackrel{(1)}{\Rightarrow} p_{\alpha\tau\mu} + \frac{1}{2} \rho 3u_{\Delta}^2 = p_{\alpha\tau\mu} + \rho gh \Rightarrow \rho gh = \frac{1}{2} \rho 3u_{\Delta}^2 \Rightarrow h = \frac{3u_{\Delta}^2}{2g}$$

Στην δεξαμενή:

Επειδή η στάθμη του νερού στη δεξαμενή σταθεροποιείται όσο νερό μπαίνει λόγω της παροχής του σημείου Γ, τόσο εξέρχεται λόγω της παροχής της οπής στο σημείο Ζ.

Από

$$\Pi_{\Gamma} = \Pi_Z \Rightarrow \text{από Bernoulli που καταλήγει σε Torricelli } u_Z = \sqrt{2gH}$$

$$A_2 u_{\Gamma} = u_Z A_3 \Rightarrow A_2 u_{\Gamma} = \sqrt{2gH} A_3 \Rightarrow$$

$$A_2 u_{\Gamma} = \sqrt{2gH} \frac{A_2}{2} \Rightarrow$$

$$u_{\Gamma}^2 = \frac{1}{4} 2gH \Rightarrow H = \frac{2u_{\Gamma}^2}{g} = \frac{8u_{\Delta}^2}{g}$$

Άρα

$$\frac{h}{H} = \frac{\frac{3u_{\Delta}^2}{2g}}{\frac{8u_{\Delta}^2}{g}} = \frac{3}{16}$$

B3.

Σωστή απάντηση η ii.

Υπολογίζουμε την ροπή αδράνειας της ράβδου ως προς τον άξονα περιστροφής (O).

$$I_{\rho} = \frac{1}{3} ML^2 = 1 \text{ kgm}^2$$

Υπολογίζουμε την ροπή αδράνειας του συστήματος ράβδου μάζας ως προς τον άξονα περιστροφής (O).

$$I_{\text{συστ}} = \frac{1}{3} ML^2 + mL^2 = 1 + 1 = 2 \text{ kgm}^2$$

Εφαρμόζουμε Θ.Ε.Ε. για την κίνηση της ράβδου λόγω της F:

$$K_{\text{τελ}} - K_{\text{αρχ}} = W_F \Rightarrow \frac{1}{2} I_{\rho} \omega^2 - 0 = F \cdot L \cdot \theta \Rightarrow \frac{1}{2} \cdot 1 \cdot \omega^2 = 9\pi \cdot 1 \cdot \frac{\pi}{2} \Rightarrow \omega = 3\pi \text{ rad / s}$$

Εφαρμόζουμε Α.Δ.Σ. για την κρούση:

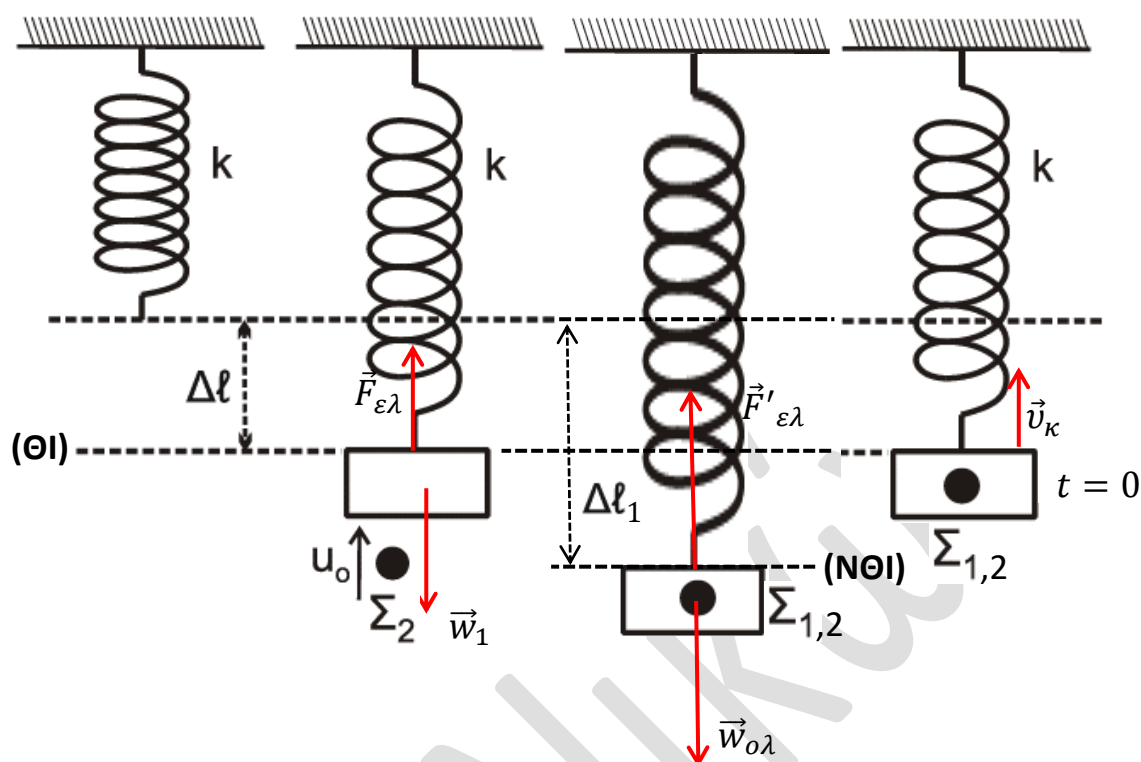
$$\vec{L}_{\text{αρχ}} = \vec{L}_{\text{τελ}} \Rightarrow$$

$$I_{\rho} \omega = I_{\text{συστ}} \omega' \Rightarrow \omega' = \frac{5}{2} \pi \text{ rad / s} \quad (\text{η ταχύτητα του συστήματος μετά την κρούση})$$

Από την γωνιακή ταχύτητα που παραμένει σταθερή

$$t = \frac{\Delta\varphi}{\omega} \Rightarrow \frac{\frac{\pi}{2}}{\frac{3\pi}{2}} = \frac{1}{3} \text{ sec}$$

ΘΕΜΑ Γ

Γ1.

Από την θέση ισορροπίας του συστήματος Σ_1 - ελατήριο

$$\Sigma F_y = 0 \Rightarrow m_1 g = k \Delta l \Rightarrow k \Delta l = \frac{10}{0,05} \Rightarrow k = 200 \text{ N/m}$$

Από την θέση ισορροπίας του συστήματος Σ_1, Σ_2 - ελατήριο

$$\Sigma F_y = 0 \Rightarrow k \Delta l_1 = (m_1 + m_2) g \Rightarrow \Delta l_1 = \frac{(m_1 + m_2) g}{k} = \frac{20}{200} = 0,1 \text{ m}$$

Άρα το πλάτος ταλάντωσης σύμφωνα με την εκφώνηση είναι:

$$A = \Delta l_1 = 0,1 \text{ m}$$

Γ2.

Εφαρμόζουμε Α.Δ.Ο. για την κρούση των m_1, m_2 με θετική φορά προς τα πάνω

$$\vec{p}_{\text{αρχ}} = \vec{p}_{\text{τελ}} \Rightarrow m_2 u_0 = (m_1 + m_2) u_k \Rightarrow u_k = \frac{u_0}{2} \quad (1)$$

Εφαρμόζουμε Α.Δ.Ε.Τ. (η ταλάντωση ξεκινάει $t = 0, x = 0,05 \text{ m} = \Delta l_1 - \Delta l$, με $u > 0$)

$$E_{\text{ταλ}} = U + K \Rightarrow \frac{1}{2}kA^2 = \frac{1}{2}kx^2 + \frac{1}{2}m_{\text{ολ}}u_k^2 \Rightarrow$$

$$\frac{1}{2}200 \cdot 0,1^2 = \frac{1}{2}200(0,05)^2 + \frac{1}{2}2u_k^2 \Rightarrow u_k = 0,5\sqrt{3} \text{ m/s}$$

Άρα

$$u_0 = \sqrt{3} \text{ m/s}^{(1)}$$

Και η κινητική ενέργεια του Σ_2 πριν την κρούση:

$$K_2 = \frac{1}{2}m_2u_2^2 = 1,5 \text{ J}$$

Γ3.

$$\Delta\vec{p} = \vec{p}_2' - \vec{p}_2 = 0,5\sqrt{3} - 0\sqrt{3} = -0,5\sqrt{3} \text{ kg} \cdot \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

Το (-) δηλώνει φορά προς τα κάτω.

Γ4.

Για την ταλάντωση ισχύει $t = 0$, $x = 0,05 \text{ m} = \Delta l_1 - \Delta l$, με $u > 0$

Άρα υπολογίζουμε την αρχική φάση

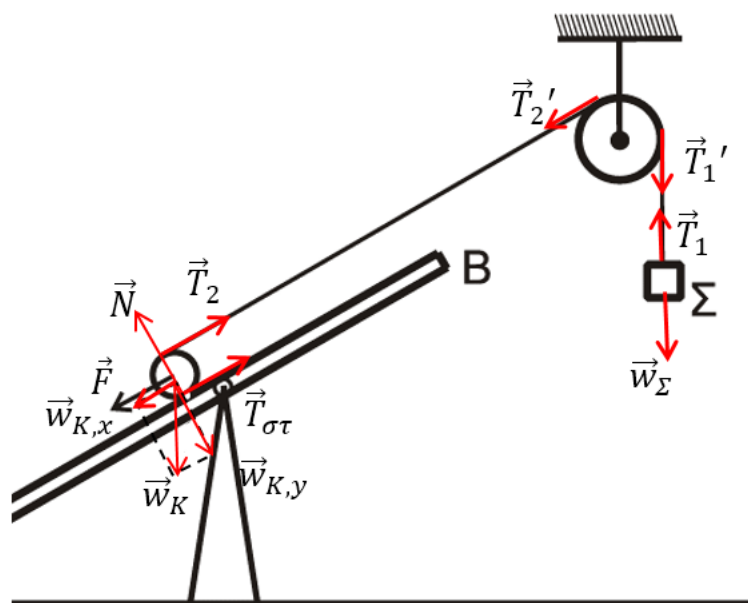
$$x = A\eta\mu(\omega t + \varphi_0) \Rightarrow 0,05 = 0,1\eta\mu\varphi_0 \Rightarrow \eta\mu\varphi_0 = \frac{1}{2} \Rightarrow \varphi_0 = \begin{cases} 2\kappa\pi + \frac{\pi}{6} \\ 2\kappa\pi + \frac{5\pi}{6} \end{cases}$$

Δεκτή η $\varphi_0 = \pi/6 \text{ rad}$ για $\kappa = 0$, γιατί $u = u_{\text{max}}\sigma\upsilon\nu(\pi/6) > 0$, λόγω εκφώνησης

άρα

$$x = 0,1\eta\mu(10t + \pi/6) \text{ (S.I.)}$$

ΘΕΜΑ Δ

Δ1.

Το σώμα Σ ισορροπεί:

$$\Sigma F_y = 0 \Rightarrow w_\Sigma = T_1 \Rightarrow T_1 = 20\text{N}$$

Λόγω αβαρούς μη εκτατού νήματος $T_1 = T_1'$

Η τροχαλία ισορροπεί:

$$\Sigma \tau = 0 \Rightarrow T_2' \cdot \mathcal{R} = T_1' \cdot \mathcal{R} \Rightarrow T_2' = 20\text{N}$$

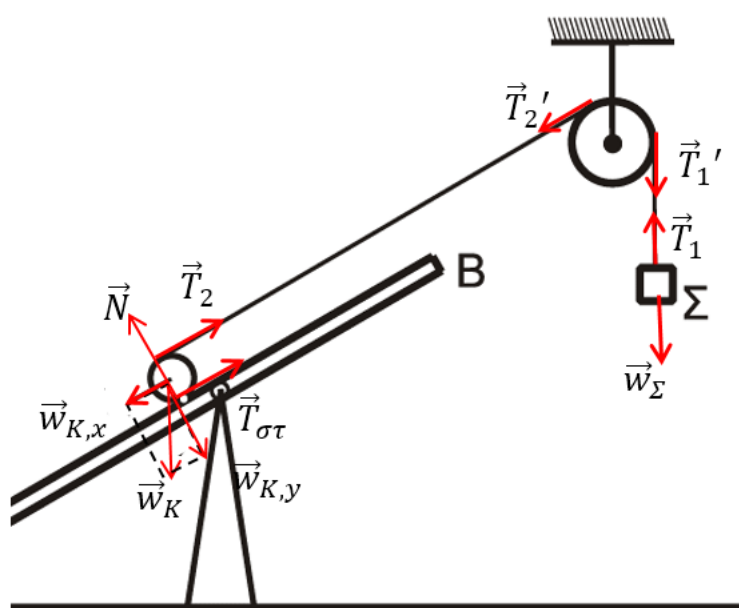
Λόγω αβαρούς μη εκτατού νήματος $T_2 = T_2'$.

Ο κύλινδρος ισορροπεί:

$$\Sigma F_x = 0 \Rightarrow F + w_K \eta \mu \varphi = T_2 + T_{\sigma\tau} \stackrel{(1)}{\Rightarrow} F = 30\text{N}$$

$$\Sigma \tau_{(\text{κέντρο})} = 0 \Rightarrow T_2 \cdot \mathcal{R} = T_{\sigma\tau} \cdot \mathcal{R} \Rightarrow T_{\sigma\tau} = T_2 = 20\text{N} \quad (1)$$

Δ2.

Το Σ, το σχοινί και το ανώτερο σημείο του κυλίνδρου (από όπου ξετυλίγεται το σχοινί) έχουν την ίδια ταχύτητα. Άρα $u_{\Sigma} = 2u_{cm, \text{κυλίνδρου}}$

$$\alpha_{\Sigma} = \frac{du_{\Sigma}}{dt} \text{ και } \alpha_{\text{κυλίνδρου}} = \frac{du_{cm, \text{κυλίνδρου}}}{dt}$$

Άρα $\alpha_{\Sigma} = 2\alpha_{cm, \text{κυλίνδρου}} = 2\alpha_{cm}$ για συντομία

Για το Σ που εκτελεί μεταφορική κίνηση:

$$\Sigma F_x = M_{\Sigma} \alpha_{\Sigma} \Rightarrow w_{\Sigma} - T_1 = M_{\Sigma} \alpha_{\Sigma} \Rightarrow 20 - T_1 = 2\alpha_{\Sigma} \quad (1)$$

Για την τροχαλία που εκτελεί στροφική κίνηση:

$$\Sigma \tau = I_{\tau\tau} \alpha_{\gamma\omega\nu, \tau\tau} \Rightarrow (T_1 - T_2) R_T = \frac{1}{2} M_T R_T^2 \alpha_{\gamma\omega\nu, \tau\tau} \Rightarrow T_1 - T_2 = \alpha_{\Sigma} \quad (2)$$

γιατί $\alpha_{\Sigma} = \alpha_{\text{επιτρόχιο, προχαλίας}} = \alpha_{\text{γων, τροχ}} R_{\Gamma}$

Για τον κύλινδρο που εκτελεί σύνθετη κίνηση:

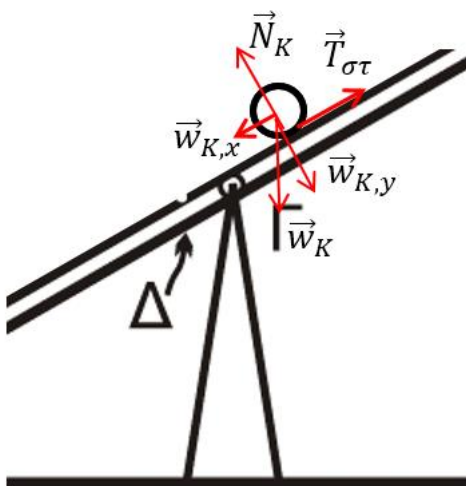
$$\Sigma F_x = M_{\kappa} \alpha_{cm} \Rightarrow T_2 + T_{\sigma\tau} - w_x = M_{\kappa} \alpha_{cm} \Rightarrow T_2 + T_{\sigma\tau} - 10 = 2\alpha_{cm} \quad (3)$$

$$\Sigma \tau = I_{\text{κύλινδρου}} \alpha_{\text{γων}} \Rightarrow T_2 R_{\kappa} - T_{\sigma\tau} R_{\kappa} = \frac{1}{2} M_{\kappa} R_{\kappa}^2 \alpha_{\text{γων}} \Rightarrow T_2 - T_{\sigma\tau} = \alpha_{cm} = \frac{\alpha_{\Sigma}}{2} \quad (4)$$

$$(3) + (4): 2T_2 = \frac{3}{2} \alpha_{\Sigma} + 10 \Rightarrow T_2 = \frac{3\alpha_{\Sigma}}{4} + 5 \Rightarrow (1) + (2): 20 - \frac{3\alpha_{\Sigma}}{4} - 5 = 3\alpha_{\Sigma}$$

$$60 = 15\alpha_{\Sigma} \Rightarrow \alpha_{\Sigma} = 4 \text{ m/s}^2$$

Δ3.

Ο κύλινδρος μετά το κόψιμο του σχοινού κάνει επιβραδυνόμενη κίνηση λόγω w_x και στατικής τριβής.

Υπολογίζουμε την ταχύτητα του κυλίνδρου την χρονική στιγμή 0,5sec που κόβεται το νήμα:

$v_1 = \alpha_{cm} t_1 = 1 \text{ m/s}$ είναι η αρχική ταχύτητα της επιβραδυνόμενης κίνησης.

Υπολογίζουμε την καινούργια α_{cm}

$$\Sigma F_x = M_{\kappa} \alpha_{cm} \Rightarrow w_x - T_{\sigma\tau} = M_{\kappa} \alpha_{cm} \Rightarrow 10 - T_{\sigma\tau} = 2\alpha_{cm}$$

$$\Sigma \tau = I \alpha_{\text{γων}} \Rightarrow T_{\sigma\tau} R = \frac{1}{2} M_{\kappa} R^2 \alpha_{\text{γων}} \Rightarrow T_{\sigma\tau} = \alpha_{cm}$$

Από το σύστημα

$$\alpha_{cm} = \frac{10}{3} \text{ m/s}^2$$

Και για την ομαλά επιβραδυνόμενη κίνηση, μέχρι να σταματήσει:

$$u_{cm} = u_{cm,0} - a_{cm}\Delta t \Rightarrow \Delta t = 0,3 \text{ sec}$$

$$\text{Άρα } t_2 = 0,3 + 0,5 = 0,8 \text{ sec}$$

Δ4.

Το διάστημα που διανύει μέχρι να σταματήσει:

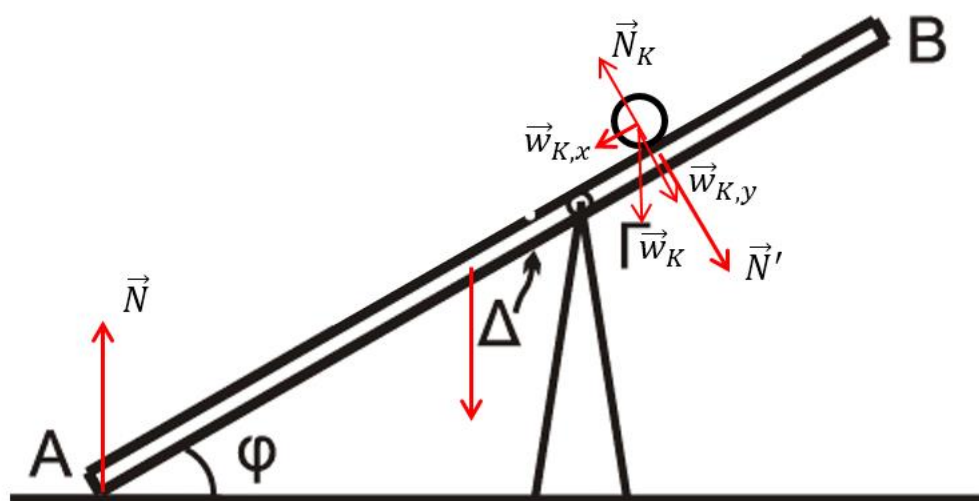
$$s_2 = v_o t - \frac{1}{2} \alpha_{cm} t^2 = 1 \cdot 0,3 - \frac{1}{2} \cdot \frac{10}{3} \cdot 0,09 = 0,15 \text{ m}$$

Το διάστημα στην πρώτη κίνηση μέχρι 0,5 sec είναι:

$$s_1 = \frac{1}{2} \alpha_{cm} t^2 = \frac{1}{2} \cdot 2 \cdot 0,25 = 0,25 \text{ m}$$

$$\text{Άρα } s_{\text{ολ}} = 0,4 \text{ m}$$

Δ5.

Για να ελέγξουμε αν θα ανατραπεί η ράβδος, θα βρούμε τη συνολική ροπή που προκαλεί η δύναμη N' αντίδρασης του κυλίνδρου πάνω στη ράβδο ως προς το σημείο Γ του στηρίγματος, στη θέση όπου ο κύλινδρος ακινητοποιείται στιγμιαία και του βάρους της ράβδου:

$$\begin{aligned} \Sigma \tau &= -N_{\text{κυλίνδρου}} \cdot 0,2 + W_{\text{ράβδου},x} \cdot 0,5 = -20 \cdot \sigma \nu \nu 30^\circ \cdot 0,2 + Mg \sigma \nu \nu 30^\circ \cdot 0,5 = \\ &= -2\sqrt{3} + 5\sqrt{3} = 3\sqrt{3} \text{ Nm} \end{aligned}$$

Άρα η συνολική ροπή είναι θετική, άρα είναι μεγαλύτερη η ροπή του βάρους της ράβδου άρα δεν ανατρέπεται.

Εναλλακτικά, για να ελέγξουμε την ανατροπή της ράβδου, θα βρούμε την απόσταση x για την οποία θα είχαμε ανατροπή της ράβδου, θα έχανε δηλαδή την επαφή της με το σημείο Α του επιπέδου (N η δύναμη που ασκεί το επίπεδο στο σημείο Α της ράβδου).

$$\Sigma \tau_{(Γ)} = 0 \Rightarrow w_{\text{ράβδου}} \cdot 0,5 \cdot \eta\mu 60^\circ - N \cdot ΓΑ \cdot \eta\mu 60^\circ = N' \cdot x \Rightarrow$$

$$20 \cdot 0,5 \cdot \frac{\sqrt{3}}{2} - N \cdot 2,5 \cdot \frac{\sqrt{3}}{2} = 10\sqrt{3}x \Rightarrow 5 - \frac{5}{2}N = 10x \Rightarrow$$

$$\frac{5}{2}N = 5 - 10x \Rightarrow N = 2 - 4x$$

Για $N \geq 0$ θα έπρεπε $2 - 4x \geq 0 \Rightarrow 2 \geq 4x \Rightarrow x \leq 0,5m$ από το σημείο Γ.

Άρα ο κύλινδρος θα έπρεπε να φτάσει σε απόσταση 0,7 από το σημείο Δ για να ανατραπεί η ράβδος. Όμως ο κύλινδρος θα σταματήσει σε απόσταση 0,4m από το σημείο Δ, επομένως δεν θα ανατραπεί η ράβδος.

Επιμέλεια: Ομάδα Φυσικών Φροντιστηρίου ΟιδαΝικώ